

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2008-618-0003

Dato: 11. marts 2008

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 137 af 18. februar
2008.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. februar 2008 fra Advokaterne Fønss & Hove vedrørende Landsskatterettens afgørelse i en sag om forståelse af den dansk-irske beskatningsaftale, jf. alm. del – bilag 93.

Svar: Advokaterne Fønss & Hove har henvendt sig til Skatteministeriet med kopi til Folketingets skatteudvalg om en landsskatteretskendelse, som blev afsagt den 6. februar 2008. Sagen drejer sig om anvendelse af bestemmelserne i artikel 23, stk. 5, i den dansk-irske dobbeltbeskatningsoverenskomst i en situation, hvor en dansk montør har arbejdet som arbejdsudlejet i Irland. Lønnen blev udbetalt i Danmark og blev efter de dengang gældende irske skatteregler ikke beskattet i Irland. Landsskatteretten fandt, at Danmark i medfør af ovennævnte bestemmelse har en subsidiær beskatningsret, og at lønnen derfor kunne beskattes i Danmark.

Fønss & Hove argumenterer i sin henvendelse imod Landsskatterettens kendelse, og man opfordrer ”...*Skatteministeren til at præcisere den korrekte anvendelse af begrebsapparatet i beskatningsaftalen mellem Danmark og Irland og i den forbindelse offentligt bekræfte, at der ikke med afgørelsen tilsigtes en ændret praksis for så vidt angår forståelsen af Danmarks internationale forpligtelser ifølge den mellem Danmark og Irland indgåede beskatningsaftale.*”

Fønss & Hove anfører til slut i henvendelsen, ”...*at vi alene er bekendt med sagen ud fra den offentliggjorte afgørelse og at vi ikke henvender os på vegne af den i sagen omhandlede skatteyder, hvis forhold vi i øvrigt ikke er bekendt med.*”

Uanset om Fønss & Hove eller deres klienter måtte have egne interesser i denne landsskatteretskendelse eller ej, er forholdet det, at man beder mig kommentere en konkret kendelse, som blev afsagt den 6. februar 2008, og som fortsat vil kunne indbringes for domstolene.

Efter skatteforvaltningslovens § 14, stk. 1, nr. 1, kan skatteministeren ikke træffe afgørelser om skatteansættelser. Heri ligger i en lidt bredere forstand, at ministeren ikke skal blande sig i den konkrete sagsbehandling. Herunder skal ministeren afholde sig fra at kommentere sager, der endnu ikke har fundet deres endelige afslutning.

Jeg har derfor ingen kommentarer til den pågældende landsskatteretskendelse.